REJESTR DOTYCZY:

ODRZYWOLSKI Witold-Marian

s/c ..... i .....

z d. .....

* 1904 w Łodzi

kraj: POLSKA

+ 11 grudnia 1971 w Leeds

kraj: U.K.

pochowany: Killingbeck Cemetery

nr grobu: .....

Nr rejestracyjny

731 / 71

Nota zamieszczona:
w tomie .....
czesci .....

Suplement z r.1971

Indeks

LEKARZE / medyc./

Uniw.Warsz.
NAUKOWCY

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

Źródła i bibliografia:	znak rozpoznawczy
* Dziennik Polski 15.12.71 - nekrologi: – żona, corka, zięć – duszpasterz polski	18/15.XII.71/
* Dziennik Polski 16.12.71 – nekrolog/ Koło Lekarzy w Manchester/	18/16.XII.71/
* Roczniki Polonii, t.VI i VII /	122/t.VI,VII/
* Biuletsn Zrzesz. Pol.Prof.i Wykł. nr 10.41-43 -wspom.	94-A / nr 10.41-43/
* Rocznik PTN na obcz.	

Ś. † P.

dr Witold Marian Odrzywolski

docent Uniwersytetu Warszawskiego, asystent bakteriologii Uniwersytetu w Leeds, major wojska polskiego, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Exsuli Bene De Ecclesia Merito, oraz innymi odznaczeniami polskimi i zagranicznymi, opatrzony Św. Sakramentami zmarł w Leeds 11 grudnia 1971, przeżywszy 67 lat. Sprowadzenie zwłok do kościoła Holy Rosary, Chapeltown Rd., Leeds, we środę 15 grudnia o godz. 7 wieczorem. Msza żałobna we czwartek 16 grudnia o godz. 10, po czym wyprowadzenie zwłok na cmentarz Killingbeck, Leeds.

Zawiadamiają pogrążeni w głębokim smutku

ŻONA, CÓRKA, ZIĘĆ,
RODZINA W KRAJU, W ANGLII I W KANADZIE

Transport na cmentarz zapewniony.

6146

131.

Ś. † P.

dr med Witold Marian Odrzywolski

docent Uniwersytetu Warszawskiego, wykładowca bakteriologii Uniwersytetu w Leeds, b. prezes Komitetu Parafialnego i członek Rady Duszpasterskiej w Leeds, major-lekarz 2 Korpusu, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Srebrnym Krzyżem Zasługi, medalem Exsuli Bene De Ecclesia Merito, oraz wieloma odznaczeniami polskimi i zagranicznymi, zasnął w Panu 11 grudnia 1971 przeżywszy 67 lat.

Wprowadzenie zwłok we środę 15 grudnia o godz. 7 wieczorem do kościoła Różańca św. przy Chapeltown Rd., Leeds, 7.

Msza św. żałobna zostanie odprawiona we czwartek 16 grudnia o godz. 10, po czym nastąpi pogrzeb na cmentarzu Killingbeck.

Cenionego, szanowanego i serdecznego współpracownika żegnają w głębokim smutku i żalu

Duszpasterz polski
Komitet Parafialny
Organizacje parafialne w Leeds

6153

PTNO ROCZNK XXII 1971-1972

Śp. doc. dr WITOLD MARIAN ODRZYWOLSKI

11 grudnia 1971 r. zmarł w szpitalu Killingebec w Leeds śp. docent dr Witold Odrzywolski. Urodzony w 1904 r. w Łodzi. Pochodził z rodziny intelektualnej (ojciec był psychologiem), religijnej i patriotycznej. Zmarły cenił wysoko pamięć o stryju powstańcu z roku 1863/4. Pierwsza wojna światowa zastała całą rodzinę na wakacjach w Małopolsce, to też na podstawie austriackich przepisów wojennych umieszczono ją w Czechach, gdzie młody Witold nauczył się czeskiej mowy. Gimnazjum ukończył w Krakowie, tam również studiował najpierw matematykę i astronomię na Uniwersytecie Jagiellońskim. Tam też rozpoczął pracę społeczną wśród młodzieży akademickiej, polubił ją i odtąd poświęcał jej następne lata życia.

Po wojnie wrócił do Warszawy, przerzucił się na wydział lekarski i ukończył go z dyplomem doktora medycyny. Zajęło go studium bakteriologii, to też pracował w Instytucie Higieny i Bakteriologii Uniwersytetu Warszawskiego. Wybitnie zdolny, niebawem zaczął przygotowywać naukowe prace do druku, był czynnym członkiem towarzystwa lekarzy, brał udział w zjazdach w kraju i zagranicą, miewał wykłady i popularne pogadanki przez radio. Wcześnie zawarł związek małżeński, z którego urodziła się utalentowana córka, obecnie architekt, zamężna, zamieszkała w Paryżu.

Śp. dr Odrzywolski wybijał się w gałęzi swojej wiedzy, to też wcześnie zostaje docentem bakteriologii Uniwersytetu J. Piłsudskiego w Warszawie.

W czasie drugiej wojny światowej, jako zmobilizowany, dostaje się do niewoli bolszewickiej. udało się mu jednak zbiec i tak uniknął losu Katynia.

Ś. P.

16,12

WITOLD ODRZYWOLSKI

DOCENT, DOKTOR MEDYCYNY

major Wojsk Polskich, członek Polskiego Towarzystwa Naukowego na Obczyźnie, członek Prezydium Koła Lekarzy okręgu Manchester, zmarł w Leeds 11 grudnia 1971.

Pogrzeb odbędzie się w Leeds we czwartek 16 grudnia.

O tej ciężkiej stracie zawiadamia

KOŁO LEKARZY W MANCHESTER

Zamiast kwiatów prosimy Kolegów o datki na Bibliotekę Polską w Londynie, pod adresem: dr St. Orłowski, 12 Albion Road, Manchester M14-6LT.

6156

Po przybyciu do Lwowa, w cywilnym przebraniu, próbował z kolegą przejść zamarzniętą rzekę San pod Przemyślem. Niestety, lód załamał się, straż bolszewicka ponownie wzięła go do niewoli. Został skazany na 8 lat pracy w łagrach, gdzie przeszedł bardzo ciężkie próby życia. Dopiero wojna dwu przyjaciół uwolniła go od wczesnej śmierci. Po tzw. amnestii wchodzi w skład armii polskiej, zostaje kierownikiem bakteriologicznego laboratorium 3-go szpitala wojennego. W roku 1943 został odkomenderowany do Anglii do laboratorium imienia dra Fleminga celem zapoznania się z procesem produkcji penicyliny na potrzeby 2 Korpusu. Po powrocie z Anglii zostaje kierownikiem laboratorium 8 szpitala wojennego w Egipcie, gdzie założył i kierował wytwórnią penicyliny, za co nadano mu złoty krzyż zasługi. W r. 1945 przeszedł kurs tropikalnej medycyny, zaś po ukończeniu działań wojennych, po przejściowym odkomenderowaniu do brytyjskiej pracowni bakteriologicznej, przeszedł za resztą korpusu do Anglii, gdzie obejmuje wpierw laboratorium 11-go szpitala wojennego w likwidacji, a następnie 3 szpitala wojennego, który przemieniono w szpital ministerstwa pensji, a następnie ministerstwa służby zdrowia w Penley. Tu wykazuje wiele inicjatywy i wkładu pracy w rozbudowie i urządzeniu pracowni chemiczno-bakteriologicznej; wygłasza odczyty i składa sprawozdania z fachowych czasopism na cotygodniowych zebraniach lekarskich w szpitalach w Penley i Iscoyd Park, jest czynny w miejscowym Skarbie Narodowym, zostaje prezesem S. P. K., jest mózgiem i sercem pracy społecznej i narodowej. Poza tym w r. 1951 zostaje czynnym członkiem Zrzeszenia Profesorów i Docentów Polskich Szkół Akademickich na Obczyźnie oraz czynnym członkiem Polskiego Towarzystwa Naukowego na Obczyźnie. Pracy naukowej oddaje się do ostatnich niemal dni życia. Po zmniejszeniu zakresu działania polskiego szpitala w Penley obejmuje (1961) zastępstwo naczelnego lekarza służby zdrowia w Leeds, zaś po przejściu na emeryturę (1969) zostaje kierownikiem działu bakteriologii w szkole lekarskiej w Leeds. Tu zapoczątkował pracę nad pojawianiem się dość częstotliwym bakterii Coli w narządach oddechowych. Był czynny w zarządzie w Związku Lekarzy, oddział północny i w miejscowych organizacjach społecznych. Ostatnio w roku 1971 wygłosił pięknie opracowany wykład na zebraniu naukowym Komisji Lekarskiej Polskiego Towarzystwa Naukowego na Obczyźnie z dziedziny wielkiego postępu bakteriologii od czasu wprowadzenia mikroskopu elektronowego.

Zmarły miał wiele chwalebnych zalet: znamionowała go dobroć, uprzejmość, łatwość w obejściu i obcowaniu oraz bezinteresowność; jako przyjaciel, towarzysz podróży był niezasątpiony: o dużej zawodowej wiedzy, o dużej znajomości w zakresie literatury i sztuk pięknych, przy tym kojąco wpływał na wygnańców bez ojczyzny, miał duży wpływ na ludzi, jako człowiek wiedzy, patriota oddany Sprawie.

Polska nauka, polskie organizacje zawodowe i społeczne utraciły w nim czynnego członka, orędownika, przyjaciela, Człowieka.

Cześć Jego Świetlanej Pamięci!

St. O.